

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: K. K., „X“**, proti **žalovanému: K r a j s k ý ú ř a d Ústeckého kraje, odbor sociálních věcí a zdravotnictví**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č.p. 3118/48, PSČ 400 02, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2011 č. j. 2542/SZ/2011-3,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne 4. 10. 2011, č. j. 2542/SZ/2011-3, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti usnesení Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Ústí nad Labem, kontaktního pracoviště Ústí nad Labem, ze dne 22. 8. 2011, sp. zn. 15/9/ULA, kterým bylo rozhodnuto o přerušení řízení o přeplatcích na dávce státní sociální podpory – příspěvku na bydlení vedených pod č. j. 17291/7/ULA, č. j. 5593/7/ULA, č. j. 15942/8/ULA, č. j. 7152/8/ULA a č. j. 11073/9/ULA za období let 2007 až 2009, s odůvodněním, že ve věci těchto přeplatků již předtím bylo zahájeno soudní řízení, které dosud nebylo pravomocně ukončeno.

Před posouzením jednotlivých žalobních námitek byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného, než podanou žalobu jako nepřípustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s.ř.s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s.ř.s.

Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti.

Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se konečným způsobem zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

V daném případě je soud toho názoru, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí správního orgánu, které spadá pod ust. § 70 písm. c) s.ř.s., tj. rozhodnutí, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

Při učinění tohoto závěru soud vycházel ze skutečnosti, že žalobou napadené rozhodnutí se zabývalo prvoinstančním rozhodnutím, jímž bylo správní řízení toliko přerušeno, a to s odůvodněním, že ve věci předmětných přeplatků na dávce státní sociální podpory – příspěvku na bydlení již bylo zahájeno soudní řízení, které však dosud nebylo pravomocně ukončeno. Přerušením správního řízení ve věci dotyčných přeplatků však k zásahu do hmotněprávních subjektivních práv žalobkyně nemohlo vůbec dojít. Napadené rozhodnutí žalovaného a jemu předcházející rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu se totiž ve své podstatě týkaly pouze vedení řízení před správním orgánem, a proto tato obě rozhodnutí jsou vyloučena ze soudního přezkoumání, s tím, že žaloba proti nim podle ust. § 70 písm. c) v návaznosti na ust. § 68 písm. e) s.ř.s. není přípustná. Ostatně k závěru o vyloučení rozhodnutí správního orgánu o přerušení řízení ze soudního přezkumu, a to včetně potvrzujících rozhodnutí druhoinstančních správních orgánů vydaných v rámci odvolacího řízení, dospěl i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 30. 4. 2008 č. j. 3 As 64/2007 - 62, který je dostupný na www.nssoud.cz.

Žalobkyně tak bude moci žalobou napadnout u správního soudu až případné „konečné“ meritorní rozhodnutí žalovaného ve věci shora specifikovaných přeplatků na dávce státní sociální podpory – příspěvku na bydlení, ohledně něhož by dospěla k přesvědčení, že jím dochází k nepřipustnému zásahu do jejích hmotněprávních subjektivních práv. Teprve v žalobě proti takovému rozhodnutí žalovaného pak žalobkyně bude moci případně namítat, že v uskutečněném správním řízení byla dána překážka litispendence, která ze strany správních orgánů nebyla při jejich rozhodovací činnosti zohledněna.

Vzhledem k tomu, že soud ze shora uvedených důvodů neshledává rozhodnutí žalovaného rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., které je podle ust. § 70 písm. c) s.ř.s. ze soudního přezkumu vyloučeno, byl soud nucen konstatovat, že žaloba proti napadenému rozhodnutí je podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. nepřipustná, a proto ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl. S ohledem na tento výsledek současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení toliko z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 7. prosince 2011

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová